



BIREESCU, ALEXANDRU

n. Lugoj, jud. Timiș

d. 1953, Poarta Albă, jud. Constanța

Cursurile liceale le-a urmat la liceul din localitate, iar mai apoi s-a înscris la Facultatea de Drept din cadrul Universității din Budapesta, unde în perioada studiilor universitare a beneficiat de o bursă de studiu acordată de Fundația „Emanoil Gojdu”. Tot aici obține și titlul de doctor în științe juridice. În urma susținerii examenului de *censură* s-a înscris în Baroul Timiș la 21 martie 1893 și și-a deschis

biroul avocațial în Panciova.

Ca tânăr avocat a desfășurat o activitate intensă pe tărâm național, cultural, economic, financiar. De asemenea, a participat la toate acțiunile întreprinse de Partidul Național Român în partea de sud a comitatului Torontal. Devenind o personalitate care se bucura de o mare popularitate în rândul românilor din Panciova, autoritățile locale l-au supravegheat cu atenție și au dispus după intrarea României în război să-l interneze împreună cu fiul său Nicolae (viitorul magistrat, procuror la Cluj și București, prefect la Cluj, prefect al județului Timiș-Torontal) în lagărul de la Șopron.

În toamna anului 1918 a desfășurat o activitate deosebită, s-a implicat în organizarea adunărilor din cadrul cercurilor electorale, fiind prezent la multe adunări ale românilor, îndeplinind funcția de notar al adunărilor respective. Împreună cu avocatul Ștefan Pascu pun bazele Consiliului Național Român din Pancevo. Deși avea calitatea de delegat, nu a fost prezent la Alba Iulia, deoarece nu i s-a permis deplasarea de către autoritățile militare sârbe, la fel ca multor alți delegați bănățeni. Ca o recunoaștere a activității desfășurate pe tărâm național, a fost ales în Marele Sfat Național Român.

După divizarea Banatului, ia hotărârea de a părăsi orașul Panciova, și a se reîntoarce în orașul natal, unde își va deschide birou avocațial. A fost numit de către prefectul județului, dr. George Dobrin, notarul prefecturii județului Caraș-Severin. În anii următori va desfășura o activitate intensă pe tărâm cultural atât din calitatea de președinte a Reuniunii de cântări „Ion Vidu”, cât și din cea de primar al orașului de pe Timiș.

După instaurarea regimului comunist, la fel ca mulți alți avocați, a fost arestat de către organele de securitate, interogat și trimis pentru reeducare la Canalul „Poarta Albă”, unde datorită condițiilor grele de detenție și-a găsit sfârșitul în anul 1953.